

ČVUT - FAKULTA ARCHITEKTURY

DIPLOMANT: **Gabriela Babíková**

VEDOUcí PRÁCE: PROF. AKAD. ARCH. VLADIMÍR SOUKENKA

OPONENTNÍ POSUDEK: ING. ARCH. JAKUB PLEYER

AR 2019 - 2020 LS

V Litoměřicích, 25. června 2020

Všichni tři studenti věnovali svou diplomní práci tématu, které se čím dál častěji stává aktuálním. Mnoho měst i obcí si klade za cíl přetvořit časem poničené a neudržované prostory, které sloužily k zábavě. Ovšem narážejí na problém. Tyto prostory dosahují často ohromných rozměrů a zdaleka nesplňují ani požární, ani hygienické normy. Sehnat na takové úpravy dostatečné finanční prostředky není snadné. Vyvinul se odkaz společenské zábavy někam za posledních 30 let? Nebo lidé mají stále stejné požadavky na užívání Kulturních domů? Vznikly tři zcela odlišné přístupy k řešení dané problematiky. Přestože by mohla vyvstat otázka zda kulturní dům nezbourat, všichni studenti se s pokorou rozhodli ponechat a zapojit původní formu do nového celku.

Ústředním motivem studentčiny práce se stal divadelní portál. Nejen pomyslné, ale také reálné vstupní brány mezi vnějším světem a přibyslavskou uměleckou scénou. Jako důležitou vnímám studentčinu analýzu postupného přechodu mezi kulturním domem tak jak ho dnes známe aktuální potřebou přibyslavské umělecké skupiny. Studentka Babíková pružně reagovala na nejvíce potřebné funkce objektu, které poměrně pragmaticky a s jasnou systematikou přidružila ke původnímu domu.

Pozitivně hodnotím vložení variability sálů, a jejich vztahů a souvislostí, kterým se objektu dostává řada možností jeho dalšího využití a otevření veřejnosti. Díky uspořádání objekt nevyžaduje dalšího hmotového dotváření a odehrává se ve zcela minimálním duchu i přes to, že přistavovaný objem je relativně velikým. Doporučoval bych věnovat více času detailu betonové fasády a to hlavně odlišení řemeslného tvarosloví materiálové podstaty nové části objektu, aby hmota vedle původní neztratila svou identitu. Řešení detailu betonové fasády bude pro celkový dojem velice určující. Dokáží si ho ale představit zcela velkolepý.

Případně mi, že se dům poměrně ostře vyhrazuje vůči svému veřejnému prostoru. Kromě open-air scény, která by se dala považovat za součást domu, a přímého přístupu k objektu, přemýšlím, zda se dům příliš neuzavírá do sebe sama. Mohla byste prosím porotě představit své uvažování na téma vztahu kulturního domu a jeho okolí?

NÁVRH KLASIFIKACE: **B**

Zůstávám s pozdravem
Ing. arch. Jakub Pleyer

PRECISARCHITECTURE ●
Ing arch. jakub pleyer
Zahradnická 387/11, 412 01 Litoměřice
tel.: 776 7 12345 jakub@pleyer.cz